

Què és la nostra llengua per al PP?

Aquestes darreres setmanes, molts de ciutadans de les Illes Balears observem preocupats la instrumentalització electoralista que el Partit Popular torna a fer de la qüestió lingüística. Que altres partits marginals hagin d'atjar malentesos i prejudicis respecte de la llengua catalana per obtenir rèdits electorals té una importància proporcional a la representativitat d'aquests partits: molt poca o gens. Però que el PP, que durant setze anys ha tengut responsabilitats de govern i que aspira a tornar a governar, basi la seva estratègia electoral en el foment d'aquests prejudicis i en la distorsió de la nostra realitat lingüística diu molt poc de la solidesa de la seva proposta política i molt del seu afany de recobrar el poder encara que sigui a costa de malmenar un dels pilars de la nostra societat: la llengua catalana. Per tot plegat, pensam que és important entendre quin és el posicionament del Partit Popular respecte de la nostra

llengua i quin rerefons s'amaga en les proclames electoralistes dels seus dirigents. L'exposició més clara sobre aquesta qüestió, la trobam en la ponència Reptes per a les Illes Balears del segle XXI, aprovada en el desè congrés del partit. El fragment sobre llengua i cultura d'aquesta ponència es pot consultar en l'edició del *Diari de Balears* del 7 d'octubre del 2002 i a l'adreça d'Internet <http://ppbalear.com/xcongres/ponencias-cat.htm>. La ponència conté una referència al caràcter plurilingüe de l'Estat espanyol: «Espanya és un país amb una realitat lingüística diversa que constitueix un patrimoni cultural que ha de ser objecte d'especial respecte i protecció». I s'hi afegeix: «Espanya viu des de fa segles, malgrat les vicissituds del passat, una situació de multilingüisme efectiu, manifestat com a bilingüisme real entre el castellà i cadascuna de les llengües regionals». Certament, l'Estat espanyol és multilingüe perquè l'integren quatre

grans grups lingüístics: el català, el castellà, el gallec i el basc. Sembla, però, que el PP no considera iguals aquests quatre grups lingüístics: segons podem llegir en la ponència, per al PP la llengua castellana és «un idioma universal», mentre que les altres són «llengües regionals». Amb aquestes afirmacions, el PP mostra una preocupant visió jerarquitzada de les llengües, cosa que, al cap i a la fi, suposa una visió jerarquitzada de les persones que les parlen: un grup lingüístic, el castellà, emparat per l'Estat, gaudeix de tots els drets i tots els privilegis, i es pot permetre el luxe de mantenir-se monolingüe; la resta de grups, obligats secularment a bilingüitzar-se (a causa de «les vicissituds del passat»), veuen com l'ús de les seves llengües topa amb dificultats a cada punt i com sovint han de renunciar-hi. És trist i preocupant que per al PP de les Illes Balears el català només sigui considerat una llengua regional. Sembla

que, en aquesta visió, no hi pesa gens que el català sigui la setena llengua de la Unió Europea per demografia; que sigui la desena llengua més traduïda del món; que, gràcies al geni del mallorquí Ramon Llull, sigui la primera llengua romànica en què es varen escriure obres de filosofia i teologia; que sigui estudiada a un centenar d'universitats d'arreu del món... A pesar de tot això, en la jerarquia de llengües del PP, el català no passa de llengua regional. I una prova claríssima de la baixa consideració que el PP té de la nostra llengua és la instrumentalització electoralista que els seus candidats n'estan fent aquests dies. Trist. I preocupant.

Col·lectiu Àgora XXI

(Àgora XXI és el nom d'un col·lectiu de professionals de la llengua formats a la UIB en els anys 90 que ara vol aportar la seva visió sobre la problemàtica del català a l'Arxipèlag i fer les propostes adients per intentar solucionar el conflicte idiomàtic).